

17800573
Lõbifondeeride, kus muudkui võta hõlvakohale selga, võina-
padel keska ja lõhka kõige maa läbi külast külast,
sellel sulle - ~~viisilistele~~ kopsad sõnad
suus ja kublid kühnastunud oled, ka väga soovikarvad...
Selle peale polnud nüüd mõeldagi. Sidime sellega
õppima ilma suurema sõbeemika, õppesõbe võina-
lastega rekkedades, nühalju kui jõud kannab püüda
õimostege kutsuak teha, kuulata, õnne katfuda.
Võimaluskeps ja püüdu polnud, - elamine meie ja
kaunis rahvarikkas maanurga. Sagedad jätufexõigud
ümberkaudsele külastes (Laadla, ^{muretsjavad} Lunde, Türi, Ohepaare,
Tamaja, Hänge, Lulle) ~~paarkümmend~~ rohkem kutsuak.
Olivad epioke ka veel koo-vaheajad ja õimofed
sellekõlde kergemini kätkepaadavad. Kohalike rahva
lahke, naiseline iseloom kergitas omale poolle mõõksa
liginemist. Seal selle kaid vallamaje juurde kaunis
rohkel arvul rahvas kõigis vallamurkades, iseäranis
posti- ja kohdepäevadel, kui ka pühapäevadel (vene kirik
ja kaks poodi seisavad vallamaje ligi). Ka jün oli
küll katsumist ja kuulamist. Vallakirjake ja NB! ka
vallakafakas püüdfivad ka omale poolle järele kuulata "kust
midagi looda võiks." Suure lahkuse näitas ^{mitte} Tamaja õpetaja,
praost Walker, ülesse. Olgugi et tema juba aastak paarkümmend